

PS-I.431.3.3.2017.KCha

PROTOKÓŁ KONTROLI DORAŻNEJ

przeprowadzonej w dniu 28 lutego 2017r.
w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Gubinie
ul. Gdańska 17; 66-620 Gubin

Działając na podstawie art.22 pkt 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016r., poz.930 ze zm.), przepisów rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej (Dz. U. Nr 61, poz.543 ze zm.),

zespół kontrolny w składzie:

- **Krystyna Chabowska** Starszy Inspektor Wojewódzki w Wydziale Polityki Społecznej LUW w Gorzowie Wlkp., posiadająca upoważnienie Wojewody Lubuskiego Nr 32-1/2017 z dnia 24 lutego 2017 r. - *przewodnicząca zespołu kontrolnego*;
- **Hanna Piekarska** Inspektor Wojewódzki w Wydziale Polityki Społecznej LUW w Gorzowie Wlkp., posiadający upoważnienie Wojewody Lubuskiego Nr 32-2/2017 z dnia 24 lutego 2017 r.

przeprowadził w dniu 28 lutego 2017r. w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Gubinie (*w dalszej części protokołu zwany Ośrodkiem/OPS*) kontrolę doraźną w zakresie zapewnienia pomocy osobom najbardziej potrzebującym.

Konieczność podjęcia czynności kontrolnych w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Gubinie wynikała z docierających sygnałów dot. niewłaściwie zapewnianej pomocy osobom zależnym (pomoc jest niewystarczająca oraz nieadekwatna do ich potrzeb – w miesiącu listopadzie 2016r. z wychłodzenia zmarł mężczyzna w wieku 64 lat z terenu m. Gubina). Z korespondencji podjętej z MOPS w tej sprawie wynika, że w okresie od listopada 2012 r. do kwietnia 2013 r. ww. mężczyzna korzystał ze schronienia w noclegowni oraz posiłków w jadalni. Po tym okresie mężczyzna podjął próbę usamodzielnienia się. W okresie zimowym 2016 nie korzystał z noclegowni i innego wsparcia ze strony Ośrodka. Z ustaleń pracownika socjalnego wynika, że zaczął nadużywać alkohol w stopniu znacznym i opuścił dotychczasowe miejsca pobytu.

Jednocześnie na skutek czynności nadzorczych prowadzonych w Domu Pomocy Społecznej w Toporowie ustalono, że skierowany tam przez Gminę Gubin mieszkaniec placówki od 1999r. jest urlopowany do domu rodzinnego. Nadal jednak posiada status mieszkańca Domu Pomocy Społecznej.

Celem kontroli było zbadanie sposobu zapewnienia właściwej pomocy osobom najbardziej potrzebującym, zależnym, w tym bezdomnym.

Czynności kontrolne obejmowały analizę akt świadczeniobiorców i ocenę udzielanego wsparcia pod względem adekwatności występujących potrzeb klientów najbardziej potrzebujących, zależnych; analizę akt osobowych pod względem wymaganych kwalifikacji osób wskazanych w ustawie oraz wskaźnika zatrudnienia pracowników socjalnych.

Przed przystąpieniem do kontroli Zespół kontrolny złożył pisemne oświadczenia o braku okoliczności uzasadniających wyłączenie od udziału w niniejszej kontroli.

[akta kontroli str. 1 - 6,,b”]

Okres objęty kontrolą: od 1 stycznia 2016 r. do dnia kontroli.

Zagadnienia do kontroli:

1. Pomoc w postaci schronienia udzielana osobom potrzebującym.
2. Pomoc udzielana osobom potrzebującym, nie posiadającym schronienia.
3. Pomoc udzielana osobie, która poniosła śmierć w wyniku wychłodzenia.
4. Pomoc udzielana osobom zależnym na przykładzie wybranego klienta.
5. Warunki do realizacji zadania (wskaźnik zatrudnienia, kwalifikacje, szkolenia, warunki lokalowe).

Dokonano następujących ustaleń:

Ad.1. Pomoc w postaci schronienia udzielana osobom potrzebującym.

Zgodnie z zapisem art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca o pomocy społecznej (Dz.U. z 2016r., poz. 930 ze zm.) - „udzielanie schronienia, zapewnienie posiłku oraz niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym;” należy do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym. Ww. potrzeby stanowią minimum egzystencji, a Gmina zobowiązana jest zapewnić je każdej osobie tego pozbawionej. Udzielanie schronienia – w myśl art. 48a cyt. ustawy – następuje przez przyznanie tymczasowego miejsca w noclegowni albo schronisku dla osób bezdomnych, a także w ogrzewalni. Zgodnie z tym zapisem – w placówkach tych mogą przebywać osoby zdolne do samoobsługi, których stan zdrowia nie zagraża zdrowiu i życiu innych osób tam przebywających.

W trakcie kontroli ustalono, że na terenie miasta Gubina funkcjonuje Noclegownia dla osób bezdomnych, która znajduje się w budynku, w którym mieści się Ośrodek Pomocy Społecznej. Prowadzenie Noclegowni Gmina zleciła Kościołowi Zielonoświątkowemu Zbór „Betlejem” w Gubinie. Zasady realizacji zadania publicznego pt.: „Zapewnienie pomocy osobom bezdomnym, ubogim i potrzebującym poprzez prowadzenie noclegowni” określono w Umowie Nr FN.526.4.2017 zawartej w dniu 2 stycznia 2017r. pomiędzy Gminą Gubin o statusie miejskim reprezentowaną przez Burmistrza Gubina a Kościołem Zielonoświątkowym Zbór „Betlejem” w Gubinie. Umowa zawarta jest na okres od dnia 01.01.2017r. do 31.12.2017r. Całkowity koszt realizacji zadania to kwota 45.600 zł, z czego 40.000 zł to środki przekazane przez Zleceniodawcę (Burmistrza Miasta) i 5.600 zł – środki własne Zboru „Betlejem”. Umowa nie określa rejonu, z działania którego osoby bezdomne pochodzą (w § 1 ust. 1 wskazano, że szczegółowy opis realizacji zadania określono w ofercie). Noclegownia posiada 12 miejsc, z których w 2016r. skorzystało 17 osób (dane ze sprawozdania MPiPS-03 Dz.6A). Z protokołu przyjęcia ustnych wyjaśnień Kierownika Ośrodka wynika, że Noclegownia zapewnia 2 posiłki – śniadanie i kolację, natomiast gorący posiłek zapewnia Jadłodajnia przy Parafialnym Zespole Caritas, czynna od poniedziałku do piątku. Ośrodek współpracuje również z PKPS, PCK oraz Parafialnymi Zespołami Caritas przy Parafiach (funkcjonują 3 zespoły) w zakresie korzystania z pomocy rzeczowej : odzież, żywność, ze Strażą Miejską we wspólnych interwencjach dot. osób bezdomnych.

Gmina zareagowała na apele Wojewody Lubuskiego, skierowane do włodarzy gmin, o zapewnienie bezpieczeństwa mieszkańcom, przesłane pismami Nr PS.I.9421.3.24.2016.HPie z dnia 04.11.2016r. oraz PS-I.9421.3.5.2015.HPie z dnia 21.10.2015r. Kierownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej corocznie apeluje do mieszkańców o zwracanie uwagi na osoby bezdomne i zgłaszanie do właściwych służb (MOPS, Straż Miejska i Policja) oraz informuje o możliwości skorzystania z noclegu i wyżywienia. Informacje zamieszczane są w mediach (w aktach wydruk ze strony *Wiadomości gubińskie – Społeczeństwo*, pt.: „*Schronienie dla tych, którym się nie powiodło*”). Brak natomiast reakcji Gminy na apele Wojewody skierowane do władz samorządowych pismami nr PS-I.9421.2.17.2017.KFri z dnia 14.02.2017r. i nr PS-I.9421.2/127.2014 z dnia 29.08.2014r. w sprawie wypracowania zasad wzajemnej współpracy pomiędzy Ośrodkiem Pomocy Społecznej a jednostkami ochrony zdrowia.

Ze sprawozdania dot. ogólnopolskiego badania liczby osób bezdomnych przeprowadzonego w nocy z 8 na 9 lutego 2017 r. wynika, że 6 osób bezdomnych przebywa w miejscach Niemieszkalnych. Kontroli miała zostać poddana dokumentacja 6 osób. Kierownik wyjaśnia, że osoby zostały mylnie wykazane w sprawozdaniu. Osoby te przebywały u osób obcych podnajmując pomieszczenia lub mieszkając za zgodą właściciela, bez meldunku. Z informacji posiadanych przez Ośrodek żadna z osób bezdomnych nie przebywa w miejscach Niemieszkalnych. Sprawozdanie zostało poprawione w Centralnej Aplikacji Statystycznej.

Z danych statystycznych za 2016r. wynika, że **z powodu bezdomności Ośrodek przyznał pomoc dla 30 osób** (Dz.4 spr. MPiPS-03). Decyzję na pomoc w formie schronienia wydano dla 16 osób, z których 13 przebywało w Noclegowni w Gubinie, a za 3 osoby przebywające poza Gubinem, Ośrodek refundował koszty pobytu w kwocie 6.416 zł – jedna osoba po opuszczeniu Szpitala w Poznaniu trafiła do Domu Wspólnoty „Barka” w Drezdenku, druga po opuszczeniu zakładu karnego – do Schroniska dla Bezdomnych Mężczyzn „Centrum Socjalne” Caritas w Szczecinie, trzecia przebywa w Domu Samotnej Matki w Żaganiu. Dotychczas nie zostały podpisane umowy (porozumienia) między Gminą, a podmiotami.

W dniu kontroli ustalono, że od października 2016 roku Ośrodek nie wydawał decyzji do Noclegowni. Z notatek zawartych w prowadzonym w OPS zeszycie wynika, że odnotowano skierowania wydane 12 osobom bezdomnym od 03 stycznia 2017r. do 23

lutego 2017 na okres pobytu do dnia 31 marca 2017r. Z pisemnej informacji z dnia 6.03.br. pracownika zajmującego się bezdomnością wynika, że liczba 12 zarejestrowanych skierowań nie odzwierciedla faktycznej liczby osób przebywających w placówce, ponieważ nie jest wymagane wydawanie skierowań. Ponadto, z informacji tej wynika, że 11 osób przebywających w roku 2016 w Noclegowni nie wróciło w roku 2017 do placówki (3 osoby przebywają za granicą, 1 osoba - zgon, 2 - otrzymały lokal z zasobów Gminy i korzystają z pomocy społecznej, 1 – w DPS, 1 – Dom Samotnej Matki, 1 – wróciła do rodziny, 1 - u osoby obcej, 1 – miejsce nieznane).

W celu dokonania oceny, czy właściwie pracownicy socjalni oceniają potrzebę świadczenia pomocy społecznej osobom najbardziej potrzebującym, zależnym oraz czy przyznana pomoc jest adekwatna do występujących potrzeb - skontrolowano dokumentację osób, którym przyznano pomoc w formie schronienia, przebywających w roku 2016 w Noclegowni. Ocenie poddano również sposób wypełniania formularza rodzinnego wywiadu środowiskowego pod względem rozpoznania potrzeb i adekwatnego planowania pomocy.

Z udostępnionego „Raportu z listy” (wydruk z POMOSTU – od numeru 1 do 30) wybrano losowo dokumentację 3 osób z pozycji: 8, 11, 27. Próba badawcza dotyczyła osób bezdomnych, którym Ośrodek zapewnił schronienie - według wieku (najstarszych) oraz orzeczonego stopnia niepełnosprawności (znaczny, umiarkowany). Kontrolę poddano akta o numerach: (1) Nr sprawy: PS.4122.9.2016; (2) Nr sprawy: PS.4122.13.2016; (3) Nr sprawy: PS.4122.4.2016

Oceniając terminowość załatwiania spraw stwierdzono, że w każdym przypadku terminy określone przepisami były zachowane. Wywiad środowiskowy sporządzony w terminie 14 dni roboczych od dnia powzięcia wiadomości o konieczności jego przeprowadzenia – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 sierpnia 2016 r. w sprawie rodzinnego wywiadu środowiskowego (Dz. U. z dnia 6 września 2016 r. poz.1406.). Decyzje wydane z zachowaniem terminu określonego w art. 35 kodeksu postępowania administracyjnego.

Na podstawie analizy akt świadczeniobiorców korzystających z Noclegowni ustalono, że świadczeniobiorcami są osoby w wieku poprodukcyjnym (w wieku 70 l, 66 l, 65 l), których głównym problemem jest ubóstwo, bezdomność, długotrwała choroba i niepełnosprawność. Dwie osoby mają orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności: osoba z kodem chorobowym 02-P 10-N - w wieku 66 lat – spr. nr 2 ; osoba z kodem 05-R –

w wieku 65 lat – spr. nr 3, trzecia osoba w wieku 70 lat, długotrwale choruje, nie ma orzeczonej niepełnosprawności – spr. nr 1. Z wywiadów środowiskowych wynika, że w każdym przypadku założono konieczność zapewnienia schronienia, posiłku, świadczeń pieniężnych, ubezpieczenia zdrowotnego oraz pracy socjalnej.

W dwóch przypadkach (sprawa nr 1 i nr 2) stwierdzono niewłaściwe rozpoznanie potrzeb i zapewnienie pomocy nieadekwatnej do potrzeb klienta. Na podstawie dokumentacji sprawy nr 1 ustalono, że klient jako osoba niesamodzielna, został umieszczony w Schronisku - Dom wspólnoty „Barka” w Drezdenku. Zapisy karty pracy socjalnej z dnia 16 lipca 2014r. oraz korespondencja Szpitala Wojewódzkiego w Zielonej Górze z dnia 9 lipca 2014r. wskazują, że u klienta stwierdzono niedowład lewostronny w wyniku udaru i nie jest on zdolny do samodzielnej egzystencji. Również aktualny wywiad środowiskowy z dnia 17.01.2017r. wskazuje, że klient jest osobą schorowaną i wymaga specjalistycznego leczenia z powodu amputacji palców, ma ograniczoną zdolność w poruszaniu (w styczniu 2017r. przebywał na oddziale chirurgii w Szpitalu). Plan pomocy, jaki został określony dla klienta ogranicza się do przyznania prawa do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków na pomoc społeczną oraz zasiłku celowego na zakup leków i opatrunków w kwocie 150 zł. W wywiadzie brak informacji o zachowanych możliwościach klienta do samodzielnego funkcjonowania oraz w zakresie występujących ograniczeń. Na niesamodzielność klienta oraz potrzebę zapewnienia opieki wskazuje również zapis w decyzji nr PS.4102.59.2017 z dnia 14.02.2017r., na podstawie którego do odbioru świadczeń klienta upoważniony jest pracownik Noclegowni. W ocenie Zespołu kontrolnego, w tym przypadku osoba wymaga opieki i pomocy osoby drugiej w placówce do tego przystosowanej, działającej na podstawie zezwolenia wojewody lub – ze względu na stan zdrowia – w placówce zapewniającej opiekę medyczną: w zakładzie opiekuńczo-leczniczym lub pielęgnacyjno-opiekuńczym. Umieszczenie osoby niezdolnej do samoobsługi, wymagającej opieki, w placówce zapewniającej tymczasowe schronienie – jest niezgodne z przepisami art. 48a ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, który stanowi, iż *„w noclegowni mogą przebywać osoby zdolne do samoobsługi, których stan zdrowia nie zagraża zdrowiu i życiu innych osób przebywających w placówce”*.

W tym przypadku stwierdzono ponadto, że pracownik socjalny nie rozpoznał potrzeby ustalenia stopnia niepełnosprawności klienta. Nie odnotował żadnych działań w pozycji „praca socjalna” w wywiadach z 18.01.2017r. i 14.02.2017r. w tym zakresie, pomimo, że w zawartym pomiędzy pracownikiem socjalnym Ośrodka a klientem Programie

wychodzenia z bezdomności z 2015r., oprócz zadań dot. złożenia wniosku w Urzędzie Miasta w celu uzyskania mieszkania, wizyty w Ośrodku Terapii 1 raz w tygodniu, wyrobienia dowodu osobistego, przestrzegania regulaminu Noclegowni - *kompletowanie dokumentów w celu uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego* było jednym z głównych priorytetów. Nie podjęto również działań w kierunku przyznania zasiłku stałego z tytułu wieku wraz ze składką zdrowotną (klient w wieku 70 lat). Z oceny realizacji planowanych działań w Programie z 2015r. wynika, że klient złożył wniosek o przydział mieszkania, jednak nie wynika, w jakim stopniu klient zdolny jest do samodzielnego funkcjonowania w środowisku.

Umieszczenie osoby niesamodzielną w placówce dla osób bezdomnych stwierdzono również na podstawie kontrolowanej dokumentacji – sprawa nr 2. W tym przypadku – klient po opuszczeniu Zakładu Karnego od 2012r. przebywał w Schronisku „Betlejem” ul. Potrzebna 55 w Warszawie. Z korespondencji wynika, że trafił do Szpitala w Poznaniu we wrześniu 2012r. w wyniku doznanego udaru, nadciśnienia tętniczego, miażdżycy. Klient z orzeczonym umiarkowanym stopniem niepełnosprawności z kodem 02-P i 10-N przebywał w Domu Wspólnoty Barka w Drezdenku od dnia 10 maja 2013r. do dnia 30 października 2016r. Dom jako placówka zapewniająca miejsca tymczasowego schronienia nie jest przystosowana do przyjmowania osób wymagających całodobowej opieki. Fakt ten wskazano również w piśmie tut. Wydziału z dnia 28 października 2016r. nr PS-I.9421.1.141.2016.AKac przesłanym do Prezesa Domu Wspólnoty Barka Drezdenko, w którym zwrócono się z prośbą o zaprzestanie przyjmowania osób wymagających ze względu na stan zdrowia, niepełnosprawność lub wiek, całodobowej opieki. Pomoc, jaką zaplanowano w tym przypadku to zasiłek stały ze składką zdrowotną, świadczenia pieniężne z przeznaczeniem opłat za pobyt i koszty leczenia w Schronisku (refundacja kosztów na podstawie noty księgowej i faktur). Z kontrolowanej dokumentacji wynika, że OPS Drezdenko - gmina, na terenie której znajduje się Schronisko, przekazał w dniu 23.05.2016r. do MOPS Gubin dokumentację na potrzeby skierowania klienta do Domu Pomocy Społecznej. Ośrodek w Gubinie wydał decyzję o skierowaniu do Domu Pomocy Społecznej w Tursku nr PS.4126.31.2016 z dnia 07.06.2016r., jednak z pisma dyrektora DPS w Jordanowie nr DPS-IV.4010.172.2016.JF z dnia 02.11.2016r. wynika, że klient został przyjęty do DPS w Jordanowie w dniu 31.10.2016r. Fakt skierowania osoby do Domu Pomocy Społecznej świadczy o tym, że Ośrodek Pomocy Społecznej również ocenił zasadność zapewnienia mu całodobowych usług. Do czasu umieszczenia w DPS były one realizowane w placówce do tego nieuprawnionej.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono w jednym przypadku brak monitorowania sytuacji klienta niepełnosprawnego—sprawa nr 3. Klient uzyskał orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności z kodem chorobowym 05-R z Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Zielonej Górze w dniu 29.04.2016r. na wniosek złożony w dniu 08.04.2016r. Decyzję przyznającą zasiłek stały ze składką zdrowotną – kierownik Ośrodka przyznał dopiero w dniu 7.10.2016r. (dec.Nr PS.4100.61.2016). Brak monitorowania sytuacji klienta po złożeniu wniosku na PZON, tym bardziej, że pracownik socjalny w wywiadzie z dnia 27.04.2016 odnotował w poz. praca socjalna – *monitorowanie sytuacji materialno-bytowej*. Nie rozpoznano potrzeb klienta pod względem sytuacji zdrowotnej, nie poinformowano o konieczności zgłoszenia się z chwilą otrzymania orzeczenia w Ośrodku w celu złożenia wniosku o zasiłek stały. Nie określono celu głównego oraz sposobu zmierzającego do jego osiągnięcia. Należy tu nadmienić, że plan pomocy osobie/rodzinie powinien zawierać wszystkie niezbędne elementy konstrukcyjne, które zostały wskazane w wytycznych zawartych w opracowanym przez pracowników WPS - „*Raporcie z oceny sposobu planowania pomocy klientowi*”¹ Ustalono ponadto, że z klientem zawarto 2 Programy wychodzenia z bezdomności: od dnia 01.03.2016r. do 30 września 2016r. oraz od 10.10.2016r. - na działania: złożenie wniosku o lokal socjalny, przestrzeganie regulaminu Noclegowni, zachowanie trzeźwości. Z oceny realizacji zaleceń z dnia 10.01.2017r. wynika, że klient złożył wniosek o lokal, zachował całkowitą abstynencję, regularnie zgłasza się do pracownika socjalnego.

[Dowód: akta kontroli str. 7 – 214a-c]

Stworzone są warunki do realizacji ustawowego zadania polegającego na zapewnieniu schronienia. W ramach umowy z podmiotem niepublicznym gmina zapewnia osobie potrzebującej pobyt w noclegowni. Brak pełnego rozpoznania potrzeb i możliwości klientów potrzebujących, zależnych i opartego o te elementy kompleksowego wsparcia. Nieprawidłowości dotyczą sposobu zapewnienia pomocy osobom bezdomnym niesamodzielnym. Pobyt w placówkach nieuprawnionych do świadczenia całodobowej opieki zagraża ich bezpieczeństwu. Gmina nie wypracowała zasad wzajemnej współpracy pomiędzy

¹ (http://www.lubuskie.uw.gov.pl/polityka_spoeczna/aktualnosci_polityka_spoeczna/st:2.html)

jednostką pomocy społecznej a jednostkami ochrony zdrowia.

Ad.2. Pomoc udzielana osobom potrzebującym, nie posiadającym schronienia.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy m.in. przyznawanie i wypłacanie zasiłków stałych, okresowych oraz celowych, a także praca socjalna. Praca socjalna prowadzona jest z osobami i rodzinami w celu rozwinięcia lub wzmocnienia ich aktywności i samodzielności życiowej. Może być prowadzona w oparciu o kontrakt socjalny lub projekt socjalny. W pracy socjalnej wykorzystuje się właściwe tej działalności metody i techniki, stosowane z poszanowaniem godności osoby i jej prawa do jej samostanowienia. Zgodnie z art. 49 ww. ustawy osoba bezdomna może zostać objęta indywidualnym programem wychodzenia z bezdomności, polegających na wspieraniu osoby bezdomnej w rozwiązywaniu jej problemów życiowych, w szczególności rodzinnych i mieszkaniowych oraz pomocy w uzyskaniu zatrudnienia.

W celu dokonania oceny, czy pracownicy socjalni właściwie oceniają potrzeby udzielania pomocy osobom potrzebującym oraz czy udzielana jest właściwa pomoc - z udostępnionego „Raportu z listy” (wydruk z POMOSTU – od numeru 1 do 30) wybrano losowo dokumentację 3 osób z pozycji: 7, 21, 27. Próba badawcza dotyczyła osób bezdomnych, nieposiadających schronienia - według wieku (najstarszych) oraz orzeczonego stopnia niepełnosprawności (znaczny, umiarkowany). Kontrolę poddano akta o numerach: (4) Nr sprawy: PS.4122.63.2016; (5) Nr sprawy: PS.4122.3.2016; (6) Nr sprawy: PS.4122.29.2016

Ocenie poddano dokumenty: wywiady środowiskowe, decyzje o przyznaniu pomocy, indywidualne programy wychodzenia z bezdomności. Analizie poddano dokumenty osób w wieku 66 l., 63 l., 52 l. Wszystkie osoby posiadają orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności: spr. nr 4 - 02-P, 06-E – orzeczenie przyznane na stałe, spr. nr 5 - 05-R, 10-N orzeczenie przyznane na stałe, spr. nr 6 - 02-P orzeczenie przyznane na okres 2 lat do 23 lipca 2017 r. Najczęściej pojawiające się przyczyny udzielania pomocy to: ubóstwo, bezdomność, niepełnosprawność, alkoholizm.

We wszystkich przypadkach klienci przyznany mieli zasiłek stały. W trzech przypadkach stwierdzono brak stałej pracy z klientem w zakresie podjęcia działań na rzecz wyjścia z bezdomności. Indywidualny program wychodzenia z bezdomności obejmował tylko okres przebywania klienta w noclegowni, natomiast po sezonie zimowym osoba wracała

do wcześniejszego środowiska. Na podstawie dokumentacji sprawy nr 4 klient mieszkał w „komórce” budynku wielorodzinnego. Natomiast w dokumentacji sprawy nr 5 klient mieszkał w różnych miejscach: u znajomego, na ławkach. Dwóch klientów, w okresach jesienno-zimowych korzystało ze schronienia w noclegowni, w Gubinie, posiłków tam zapewnionych oraz z jadłodajni. Klienci kilkakrotnie podczas pobytu w noclegowni mieli przygotowywane indywidualne programy wychodzenia z bezdomności, które opracowywane były przez pracownika socjalnego (w latach: 2013, 2014, 2015). W ramach programu zobowiązani byli do podejmowania działań na rzecz wyjścia z bezdomności w sezonie jesienno-zimowym. Indywidualne programy nie były realizowane w okresach kiedy klienci przebywali poza noclegownią. Po zamknięciu noclegowni osoby te nie były objęte indywidualnymi programami wyjścia z bezdomności i ponownie wracały do poprzednich miejsc, w których nocowały przed zimą. W sprawie nr 6 klient nie został objęty indywidualnym programem wychodzenia z bezdomności.

Analiza dokumentów wykazała, że w sytuacji stosowania narzędzi w postaci indywidualnego programu wychodzenia z bezdomności - jego zapisy są niespójne z innymi dokumentami gromadzonymi w sprawie. Jednocześnie brak ukierunkowanych, nastawionych na uzyskanie docelowego stanu działań. W badanych przypadkach w opinii kontrolujących powinny one zmierzać do zachowania abstynencji. Pracownicy socjalni właściwie rozpoznali problem alkoholowy klientów. W pracy socjalnej oraz w harmonogramie działań zawartych w indywidualnych programach wyjścia z bezdomności zawarta była informacja o konieczności zachowania trzeźwości oraz podjęcia terapii w tym zakresie. Zapisy tych dokumentów są niespójne z zawartym w rodzinnych wywiadach środowiskowych/aktualizacjach planem pracy zatwierdzonym przez kierownika. Dotyczył on wyłącznie pomocy finansowej: wypłaty zasiłków stałych, celowych lub zmiany formy wypłaty zasiłku w formie niepieniężnej np. bony towarowe, pokrycie czynszu. Ponadto badana dokumentacja nie zawiera potwierdzenia realizacji założeń zawartych w powyższych dokumentach tj. uczestnictwa w spotkaniach. Wynika z niej, że klienci nadal nadużywają alkohol.

W opinii kontrolujących w badanych przypadkach pojawiały się elementy pracy socjalnej, co częściowo przyczyniało się do poprawy określonych obszarów funkcjonowania klientów. W każdym przypadku pracownik socjalny OPS motywował klientów do zebrania odpowiedniej dokumentacji w celu uzyskania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Wszyscy klienci złożyli wnioski o przydział lokalu socjalnego z gminy. Dwóch klientów

otrzymało lokale w 2016 r. (sprawa nr 4 i nr 5), które są ważnym elementem w procesie wyjścia z bezdomności. Działania pracownika socjalnego koncentrowały się na doraźnych działaniach, które ze względu na brak postępów w rozwiązaniu głównego problemu, w opinii kontrolujących mogą przynosić krótkotrwały efekt. Pracownicy socjalni udzielali wsparcia klientom, którzy potrzebowali pomocy np. w umówieniu wizyty, podczas wizyty u lekarza oraz monitorowali realizację recept, również poprzez przyznanie zasiłku celowego (sprawa nr 4). W sprawie nr 4 klient okresowo zachowuje trzeźwość, co potwierdza ostatni przeprowadzony wywiad, a zaplanowana praca socjalna dotyczy: wizyty domowej oraz sprawdzenia sytuacji materialno-bytowej. Działania podjęte przez pracowników socjalnych skupiały się na zmianie formy wypłaty świadczeń na niepieniężne, w bonach towarowych. Nie została zaplanowana m.in. pomoc specjalistów z zakresu zachowania abstynencji, której bieżąca koordynacja stanowiłaby obowiązek pracownika socjalnego.

[akta kontroli str. 215-359]

Stwierdzono, że praca z klientem bezdomnym dostosowywana jest do jego bieżących problemów. Brak ukierunkowanych, kompleksowych, nastawionych na uzyskanie docelowego stanu działań, co skutkuje tymczasową poprawą jego sytuacji. W ten sposób prowadzona praca nie daje szans na uzyskanie trwałych efektów i osiągnięcie ustawowego celu pomocy społecznej, jakim jest usamodzielnienie osób.

Ad.3. Pomoc udzielana osobie, która poniosła śmierć z wychłodzenia.

Udzielanie pomocy osobom bezdomnym należy do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym. Zgodnie z art. 48 ustawy o pomocy społecznej osoba lub rodzina ma prawo do schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania, jeżeli jest tego pozbawiona. Pomoc może być udzielana w formie świadczeń pieniężnych, pomocy rzeczowej oraz pracy socjalnej, która ma na celu wzmacnianie lub odzyskiwanie zdolności do funkcjonowania w społeczeństwie. Pomoc społeczna wspiera osoby i rodziny w wysiłkach zmierzających do zaspokojenia niezbędnych potrzeb i umożliwia im życie w warunkach odpowiadających godności człowieka. Ustawodawca wskazał jako jej główne zadanie zapobieganie trudnym sytuacjom życiowym osób, których nie są w stanie same ich pokonać, przez podejmowanie działań zmierzających do ich życiowego usamodzielnienia i integracji ze środowiskiem.

Celem zbadania sytuacji osoby bezdomnej (sprawa nr 7), która w listopadzie 2016 r. poniosła śmierć z wychłodzenia, kontroli zostały poddane następujące dokumenty: wywiady środowiskowe, decyzje oraz karty świadczeń osoby bezdomnej.

Ze zgromadzonej w Ośrodku dokumentacji wynika, że klient w wieku 64 lat korzystał z pomocy Ośrodka nieregularnie w latach 2012-2015. W tym czasie korzystał ze wsparcia w zakresie schronienia, posiłków oraz zasiłków celowych. Podjął próbę usamodzielnienia się i mieszkał u osoby obcej, która zapewniła miejsce do spania, bez ponoszenia kosztów. Z oświadczenia właściciela terenu, na którym zamieszkiwał klient wynika, że miał on zapewnione miejsce do spania, wyżywienie natomiast od jakiegoś czasu nadużywał alkohol i w związku z tym nie przebywał w tym miejscu.

Po dokonaniu szczegółowej analizy dokumentacji stwierdzono brak zaplanowanej pracy socjalnej z klientem dot. problemu wyjścia z bezdomności oraz nie monitorowanie sytuacji osoby, po podjęciu próby usamodzielnienia się. Ostatni wywiad pracownik socjalny przeprowadził z klientem w sierpniu 2015 r. Został wówczas przyznany zasiłek celowy na pokrycie bieżących potrzeb w wys. 150 zł, brak zaplanowanej pracy socjalnej. We wcześniejszych wywiadach pracownik socjalny Ośrodka podjął w ramach pracy socjalnej próby motywowania klienta do złożenia wniosku o przydział lokalu socjalnego z gminy oraz zgromadzenia niezbędnych dokumentów do ustalenia prawa do przyszłej emerytury. Z analizy dokumentów nie wynika, że działania te były kontynuowane. W wywiadach środowiskowych, plan pracy zatwierdzony przez kierownika dotyczył pomocy doraźnej – przyznanie zasiłku celowego na bieżące potrzeby. Nie ustalono głównego problemu klienta, przyczyn powstania bezdomności, nie oceniono szans i możliwości prawidłowego funkcjonowania w środowisku (problem nadużywania alkoholu został wskazany po śmierci klienta, nie pojawiał się w przeanalizowanych dokumentach i mógł zostać niezdiagnozowany). Pracownik socjalny nie włączył się aktywnie w działania na rzecz zmiany sytuacji klienta. Brak dokumentacji potwierdzającej, że w momencie podjęcia przez klienta próby usamodzielnienia się (możliwość mieszkania u osoby obcej), monitorowano jego sytuację. W opinii kontrolujących tylko stała praca z klientem, również w sytuacji gdy zamieszkał on u osoby obcej dawała szansę na poprawę jego społecznego funkcjonowania, jak również na zapewnienie mu bezpieczeństwa. Osoby bezdomne, wykluczone społecznie, znajdują się grupie osób szczególnie narażonych na negatywne zjawiska (np. handel ludźmi). Obowiązkiem pracownika socjalnego jest zapobieganie takim zjawiskom, m.in. poprzez stały kontakt z klientem i bieżące, kompleksowe badanie jego sytuacji. W opinii kontrolujących

niedopuszczalny był w badanej sytuacji klienta, brak aktywności pracownika socjalnego w podejmowanie dalszej pracy z nim.

[akta kontroli str. 360-401]

Brak ukierunkowanej, adekwatnej do rozpoznanych potrzeb, możliwości i zasobów klienta pracy socjalnej, brak stałego monitorowania jego sytuacji znacznie ograniczało szanse na uzyskanie pożądaných zmian w jego życiu, mogło również narażać jego bezpieczeństwo.

Ad.4. Pomoc udzielana osobom zależnym na przykładzie wybranego klienta.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 16 do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy kierowanie do domu pomocy społecznej i ponoszenie odpłatności za pobyt mieszkańca gminy w tym domu. Prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej przysługuje osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych. Ustawodawca uwarunkował tym samym skierowanie osoby do domu pomocy społecznej od rozpoznania jej możliwości funkcjonowania we własnym środowisku, z wykorzystaniem innych form wsparcia.

Sytuacja poddana analizie dotyczyła klienta (obecnie w wieku 31 lat), który został przyjęty do Domu Pomocy Społecznej w Toporowie 15 kwietnia 1993 r. z rozpoznaniem: upośledzenie umysłowe w stopniu znacznym, schizofrenia wczesnodziecięca oraz cechy autyzmu zdiagnozowane w kolejnych latach pobytu. Na wniosek matki (opiekuna prawnego) od 3 lipca 1999 r. do 30 czerwca 2018 r. przebywa na przepustce poza placówką.

Z protokołu przyjęcia ustnych wyjaśnień od Pani Kierownik MOPS wynika, że wywiad dotyczący pobytu Pana P.L. w DPS Toporów przeprowadzono w 1999 r. (nie udostępniono kontrolującym w toku prowadzonych czynności). Obecnie Ośrodek nie posiada wiedzy dotyczącej ponoszenia kosztów na DPS. Ponadto matka klienta nie chce udzielać informacji pracownikom Ośrodka.

W celu zbadania możliwości funkcjonowania klienta w środowisku w ramach prowadzonych czynności kontrolnych poproszono Dyrektora DPS w Toporowie o nadesłanie specjalistycznej oceny dotyczącej mieszkańca. Na podstawie nadesłanej dokumentacji, analizie poddano opinię psychologiczną oraz informacje zawarte w piśmie podpisane przez

Panią Dyrektor Domu Pomocy Społecznej. Z uzyskanych informacji wynika, że klient wymaga zapewnienia całodobowej opieki. Zawarte w nadesłanej dokumentacji treści potwierdzają, że mieszkaniec podczas pobytu w placówce wymagał całodobowej opieki ze względu na brak możliwości samodzielnego zaspokajania podstawowych potrzeb oraz niezbędnych, regularnych konsultacji psychiatrycznych i psychologicznych. W każdym obszarze codziennego funkcjonowania wymagał pomocy personelu, w samoobsłudze, kontaktach z otoczeniem, przejawiał agresywne zachowania w stosunku do siebie i otoczenia. W opinii psychologa z dnia 27 kwietnia 1999 r. zaznaczono, że dla dobra dziecka powinien być znaleziony taki dom, w którym specjaliści pracowaliby z dziećmi autystycznymi wg określonego programu nastawionego na rozwój i zapewniliby indywidualną opiekę. W opinii kontrolujących Ośrodek Pomocy Społecznej w Gubinie wydając decyzję kierującą do domu pomocy społecznej również potwierdził zasadność zapewnienia całodobowej opieki, przy jednoczesnym braku możliwości zorganizowania jej w dotychczasowym środowisku zamieszkania.

W toku postępowania kontrolnego ustalono, że przez 18 lat pobytu klienta w domu rodzinnym Ośrodek nie zbadał sytuacji klienta, pod względem aktualnych możliwości jego funkcjonowania w środowisku. Od lipca 1999 r. klient przebywa w domu z matką. W tym okresie mieszkaniec nie wracał czasowo do DPS-u. Z wyjaśnień Kierownika OPS wynika, że Ośrodek posiada wiedzę o tym fakcie, ale nie zna aktualnej jego sytuacji. Kontrolującym nie przedłożono dokumentacji, z której wynikałoby, że podejmowane były próby kontaktu z mamą klienta, przeprowadzenia wywiadu lub inne czynności zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. W opinii kontrolujących narażono tym samym bezpieczeństwo klienta.

[akta kontroli str.402-409]

Ustalono, że pomimo posiadanej przez Ośrodek wiedzy o długotrwałym pobycie w środowisku osoby, którą wcześniej skierował do domu pomocy społecznej, nie podjął czynności w kierunku rozpoznania jej aktualnej sytuacji. Nie zbadał możliwości zapewnienia mu całodobowej opieki w miejscu zamieszkania, ewentualnej potrzeby wsparcia np. w formie specjalistycznych usług opiekuńczych. Tym samym, w opinii kontrolujących naraził bezpieczeństwo klienta niepełnosprawnego, wymagającego całodobowej opieki. W sytuacji pozytywnej oceny możliwości jego funkcjonowania przy wsparciu w domu rodzinnym – decyzja kierująca do domu pomocy społecznej, powinna zostać niezwłocznie uchylona, w sytuacji przeciwnej – klient powinien przebywać na stałe w domu pomocy społecznej, z możliwością krótkotrwałych okresów urlopowania do domu. Aktualnie stwierdzony stan

w opinii kontrolujących wpływa na niewłaściwe wydatkowanie środków z budżetu państwa. Od 1993r. ze środków budżetu państwa dofinansowywany jest co miesiąc koszt jego pobytu w domu pomocy społecznej, w którym od wielu lat nie zamieszkuje.

Ad. 5. Warunki do realizacji zadań pomocy społecznej.

Realizacja ustawowych zadań możliwa jest wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wszystkie warunki. Ustawodawca zapewnił obowiązek zatrudnienia minimalnej liczby wykwalifikowanych pracowników socjalnych, jako gwarancję odpowiedniej jakości usług do pracy socjalnej z osobą/rodziną. Warunkiem realizacji zadań jest również możliwość zaproponowania klientowi odpowiedniej do jego potrzeb oferty (poza wsparciem finansowym), czy możliwość przeprowadzenia z nim osobistej rozmowy, gwarantującej intymność, godność, poczucie bezpieczeństwa klienta. Sprawną realizację zadań umożliwia również współpraca z innymi lokalnie działającymi podmiotami, tj. instytucjami i organizacjami pozarządowymi realizującymi zadania na rzecz określonych grup klientów.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Gubinie siedzibę ma w budynku wolnostojącym przy ul. Gdańskiej 17 na I piętrze w pomieszczeniach użytkowanych na zasadzie trwałego zarządu nieruchomości. Administratorem budynku jest Miejski Zakład Usług Komunalnych w Gubinie. Do budynku prowadzą schody oraz podjazd do wózków, nie ma natomiast windy umożliwiającej dostęp osobom niepełnosprawnym i poruszającym się na wózkach inwalidzkich do pomieszczeń położonych na I piętrze. Ośrodek Pomocy Społecznej zajmuje 12 pomieszczeń na I piętrze, w tym 3 pokoje – Dział Świadczeń Rodzinnych, Funduszu Alimentacyjnego i Świadczeń Wychowawczych; 3 pomieszczenia zajmuje 9 pracowników socjalnych, po 1 pomieszczeniu zajmują asystenci rodziny, Dział Świadczeń Pomocy Społecznej, Kierownik, kasa, księgowość, pracownik kadrowo-administracyjny. Ponadto, w strukturach Ośrodka funkcjonuje Dom Dziennego Pobytu na 25 miejsc, który swoją siedzibę ma na parterze i zajmuje 4 pomieszczenia.

Zgodnie z art. 110 ust.11 i 12 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2016r., poz. 930 ze zm.) *„ośrodek pomocy społecznej zatrudnia pracowników socjalnych proporcjonalnie do liczby ludności gminy w stosunku jeden pracownik socjalny zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na 2000 mieszkańców lub proporcjonalnie do liczby rodzin i osób samotnie gospodarujących, objętych pracą socjalną w stosunku jeden pracownik socjalny zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na nie więcej niż 50 rodzin*

i osób samotnie gospodarujących. Ponadto, zgodnie z ust.12 – ośrodek pomocy społecznej zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy nie mniej niż 3 pracowników socjalnych.

Korzystając z uprawnień nadanych kontrolującym art. 126 pkt. 1 cyt. ustawy o pomocy społecznej, poproszono Kierownika o przedłożenie informacji o stanie zatrudnienia pracowników socjalnych w podziale na stanowiska, wymiar zatrudnienia, stażu pracy w Ośrodku, pobierania dodatku z tytułu świadczenia pracy socjalnej w środowisku oraz odbytych szkoleń w 2016r. Na podstawie przedłożonego dokumentu ustalono, że w dniu prowadzonych czynności kontrolnych, zatrudnionych było 9 pracowników socjalnych na 8,50 etatu. Oceniając spełnienie wymaganego wskaźnika stwierdzono, że w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej spełniony jest wymagany wskaźnik - na 1 pracownika socjalnego zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy przypada 1.974 mieszkańców gminy (wg stanu na koniec czerwca 2016r. liczba mieszkańców wynosiła 16.778).

Podsumowując, przeprowadzone czynności kontrolne wykazały, że wskaźnik zatrudnienia pracowników socjalnych w przeliczeniu na ilość etatów (16.778: 8,5) jest spełniony.

Kwalifikacje kierownika określa art. 122 ustawy o pomocy społecznej, zgodnie z którym „osoby kierujące jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej są obowiązane posiadać co najmniej 3-letni staż pracy w pomocy społecznej oraz specjalizację z zakresu organizacji pomocy społecznej”.

Ustalono, że Kierownik Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej posiada wymagane kwalifikacje na zajmowanym stanowisku. W Ośrodku zatrudniony jest na stanowisku kierownika od dnia 01.08.1990r., posiada wykształcenie wyższe oraz ukończone studia podyplomowe w zakresie organizacji pomocy społecznej i pracy socjalnej (1999r.). Ponadto, spełnia wymagania kwalifikacyjne określone w art. 6 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz.U. z 2016r., poz. 902). W Ośrodku zatrudniony jest Zastępca Kierownika, który posiada wykształcenie policealne w zawodzie pracownik socjalny (1993r.), w Ośrodku zatrudniony jest od 1990 r., do głównych jego zadań należy m.in. koordynacja pracy biurowej. W 2016r Zastępca Kierownika uczestniczył w szkoleniu z zakresu świadczeń pomocy społecznej – przypadki trudne, nietypowe i codzienne. Szkolenie praktyczne.

Kwalifikacje pracowników socjalnych określa art. 116, 156 ustawy o pomocy społecznej oraz art. 5 zmieniającej ustawy o pomocy społecznej z 16 lutego 2007r. Ponadto,

zgodnie z art. 121 ust. 3a cyt. ustawy o pomocy społecznej pracownikowi socjalnemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy w samorządowych jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, do którego podstawowych obowiązków należy świadczenie pracy socjalnej w środowisku, w tym przeprowadzanie rodzinnych wywiadów środowiskowych poza siedzibą jednostki, przysługuje wypłacany co miesiąc dodatek do wynagrodzenia w wysokości 250 zł.

Analizie zostały poddane akta osobowe pracowników socjalnych pod względem zgodności z wymogami kwalifikacyjnymi. Z akt wynika, że wszyscy pracownicy posiadają kwalifikacje wymagane na zajmowanym stanowisku oraz uprawnienia do pobierania dodatku do wynagrodzenia w wysokości 250 zł za pracę socjalną w środowisku, w jednym przypadku – osoba zatrudniona na ½ etatu pobiera ½ wysokości dodatku. Zakresy czynności pracowników socjalnych zawierają zapis dot. świadczenia pracy socjalnej.

Zgodnie z art. 119 ust.2 pkt 6 ustawy o pomocy społecznej, pracownik socjalny obowiązany jest podnosić swoje kwalifikacje zawodowe poprzez udział w szkoleniach i samokształcenie.

Oceniając udział pracowników socjalnych w szkoleniach zespół kontrolny stwierdził, że wszyscy pracownicy podnoszą swoje kwalifikacje. W roku 2016 brali udział w szkoleniach tematycznych z zakresu pomocy społecznej, jak np.: zastosowanie kodeksu postępowania administracyjnego w systemie pomocy i wsparcia społecznego; sposoby postępowania w sytuacji kryzysowej; skuteczna realizacja procedury „Niebieskiej karty”; Rodzina w ujęciu systemowym – skuteczna praca z rodziną; handel ludźmi; rozwiązania teleinformatyczne dla wywiadu środowiskowego; praca pracownika socjalnego z osobami z zaburzeniami psychicznymi.

[Dowód: akta kontroli str.410-424]

Stwierdzono, że Ośrodek spełnia minimalnie określone ustawowo warunki do realizacji zadań pod względem kwalifikacji kadry, uczestnictwa w szkoleniach tematycznych z zakresu pomocy społecznej, wymiaru zatrudnienia pracowników socjalnych. Kontrolujący sugerują jednak zwiększenie zatrudnienia pracowników socjalnych przynajmniej do pełnych 9 etatów, ze względu na stwierdzone w toku kontroli trudności w prowadzonej pracy socjalnej, sytuacji, w których pomimo wiedzy o klientach, ośrodek nie podejmował czynności w kierunku pełnego rozpoznania, monitorowania sposobu ich funkcjonowania. Taki sposób realizacji zadań w opinii kontrolujących może wynikać z nadmiernego obciążania obowiązkami pracowników, a jednocześnie negatywnie wpływać

na bezpieczeństwo klientów. Stwierdzono ograniczony dostęp w kontakcie klientów niepełnosprawnych z powodu występujących barier architektonicznych.

WNIOSKI:

1. Stworzone są warunki do realizacji ustawowego zadania polegającego na zapewnieniu schronienia. Gmina posiada miejsca tymczasowego pobytu dla osób bezdomnych.
2. Brak pełnego rozpoznania potrzeb i możliwości klientów potrzebujących, zależnych i opartego o te elementy kompleksowego wsparcia.
3. Nieprawidłowo zapewniana jest pomoc osobom niesamodzielnym. Pobyt w placówkach nieuprawnionych do świadczenia całodobowej opieki zagraża ich bezpieczeństwu.
4. Gmina nie wypracowała zasad wzajemnej współpracy pomiędzy jednostką pomocy społecznej, a jednostkami ochrony zdrowia.
5. Brak ukierunkowanych, kompleksowych, nastawionych na uzyskanie docelowego stanu działań w pomocy klientowi, skutkuje tymczasową poprawą jego sytuacji oraz nie daje szans na uzyskanie trwałych efektów i osiągnięcie ustawowego celu pomocy społecznej, jakim jest usamodzielnienie osób.
6. Brak ukierunkowanej, adekwatnej do rozpoznanych potrzeb, możliwości i zasobów klienta pracy socjalnej oraz brak stałego monitorowania jego sytuacji znacznie ogranicza szanse na uzyskanie pożądanых zmian w jego życiu. Może również narażać bezpieczeństwo klienta.
7. Brak działań w kierunku rozpoznania możliwości zapewnienia całodobowej opieki klienta przebywającego długotrwale w miejscu zamieszkania, będącego jednocześnie mieszkańcem domu pomocy społecznej naraża bezpieczeństwo klienta niepełnosprawnego, wymagającego całodobowej opieki oraz wpływa na niewłaściwe wydatkowanie środków z budżetu państwa.
8. Ograniczony jest dostęp w kontakcie z pracownikami Ośrodka klientów niepełnosprawnych z powodu występujących barier architektonicznych.
9. Ośrodek spełnia minimalnie określone ustawowo warunki do realizacji zadań pod względem kwalifikacji kadry, uczestnictwa w szkoleniach tematycznych z zakresu pomocy społecznej, wymiaru zatrudnienia pracowników socjalnych.

Kontrolujący sugerują zwiększenie zatrudnienia pracowników socjalnych przynajmniej do pełnych 9 etatów.

Wnioski zawarte w punktach: 2, 3, 6, 7 stanowią istotne uchybienia, w pkt 4 5, 8, – uchybienie.

Odpowiedzialność za uchybienia w kontrolowanym zakresie ponosi Kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej oraz w części dotyczącej prowadzonej pracy socjalnej – pracownicy socjalni Ośrodka.

Na tym kontrolę zakończono.

Po przeprowadzeniu kontroli dokonano wpisu do znajdującej się w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Gubinie książki kontroli pod numerem 18.

Pouczenie

Na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 23 marca 2005r. w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej (Dz. U. Nr 61, poz. 543 z 2005r. ze zm.) Kierownik jednostki może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając, w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, wyjaśnienie przyczyny odmowy. Odmowa podpisania protokołu przez kierownika jednostki nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez zespół inspektorów i sporządzenia zaleceń pokontrolnych.

Kierownikowi jednostki podlegającej kontroli przysługuje prawo zgłoszenia, przed podpisaniem protokołu kontroli, umotywowanych zastrzeżeń dotyczących ustaleń zawartych w protokole. Zastrzeżenia zgłasza się na piśmie do dyrektora Wydziału Polityki Społecznej Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu kontroli, termin odmowy podpisania protokołu wraz z podaniem jej przyczyn biegnie od dnia doręczenia kierownikowi jednostki podlegającej kontroli stanowiska dyrektora Wydziału Polityki Społecznej Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego wobec zastrzeżeń.

Pisemne zastrzeżenie do ustaleń zawartych w protokole kontroli są poddawane analizie przez kontrolujący daną jednostkę zespół inspektorów. Zespół inspektorów przeprowadza dodatkowe czynności kontrolne, jeżeli z analizy zastrzeżeń wynika potrzeba ich podjęcia. Z przeprowadzonych dodatkowych czynności kontrolnych sporządza się protokół.

Jeżeli zespół inspektorów stwierdzi zasadność zastrzeżeń, dokonuje zmian w protokole kontroli. W razie nieuwzględniania zastrzeżeń, w całości lub części, zespół inspektorów zajmuje stanowisko na piśmie i przekazuje je do akceptacji Dyrektora Wydziału Polityki Społecznej Lubuskiego Urzędu Wojewódzkiego. Stanowisko w sprawie zgłoszonych zastrzeżeń przekazuje się kierownikowi jednostki podlegającej kontroli.

Niniejszy protokół kontroli sporządzono w 3 jednobrzmiących egzemplarzach, z których: jeden przekazano Kierownikowi Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gubinie, drugi Burmistrzowi Gubina, trzeci egzemplarz pozostawiono w aktach Wydziału Polityki Społecznej LUW w Gorzowie Wlkp.

Kontrolujący:

Kierownik MOPS:

.....

Krystyna Chabowska
Starszy Inspektor Wojewódzki

.....

Teresa Dzedzic

.....

Hanna Piekarska
Inspektor Wojewódzki

Gorzów Wlkp., 24 kwietnia 2017 r.

Gubin, dnia 06 czerwca 2017r.